

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen
- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Voorliggend besluit wijzigt het Vlarema en bevat als voornaamste krachtlijnen:

- voor bedrijfsafvalstoffen moet een diftarisering voor een substantiële daling van het restafval zorgen en komen er duidelijker afspraken over de voorwaarden voor gezamenlijke inzameling van bepaalde recycleerbare fracties;
- een kader voor de selectieve inzameling op de werf en de nasortering moet leiden tot meer hergebruik en recyclage van verschillende fracties bouw- en sloopafval;
- wijzigingen in de procedure voor de aanvraag en aanpassing van en de controle op grondstofverklaringen voor producten die ingezet worden als nieuwe gerecycleerde grondstof of als bijproduct. In lijn daarmee wordt voor gebruik van sommige materialen als meststof/ bodemverbeterend middel een informatiefiche verplicht;
- een aangepast normenkader voor bouwstof zorgt voor een betere afstemming met de normen voor bouwkundig bodemgebruik van bodemmateriële in Vlarebo;
- het gebruik van houtsnippers als bodembedekker, en als meststof en bodemverbeterend middel wordt mogelijk gemaakt mits voldaan aan een aantal voorwaarden;
- einde-afvalcriteria voor de inzet van opgewerkte afvalolie en opgewerkte brandstofresten als blendcomponent voor de productie van scheepsbrandstof;
- voorwaarden waaraan de inzameling en recyclage van gebruikte wegwerpluiers moet voldoen waardoor veiligheid voor mens en milieu kan gewaarborgd worden;
- om het gebruik van kunststofrecycalaat te stimuleren, wordt het gebruik van enkele zorgvuldig geselecteerde kunststoftoepassingen verboden als ze geen recycalaat bevatten;
- nieuwe bepalingen maken de digitalisering van afvaltransportdocumenten mogelijk zodat de info-uitwisseling over en tracering van transport en verwerking van afval wordt bevorderd.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein Omgeving.

Met dit besluit wordt een bijdrage beoogd aan meerdere beleidsdoelstellingen:

- Het Regeerakkoord en het Vlaamse klimaatplan 2021 – 2030 stellen dat we tegen 2030 50% van het recycleerbaar afval in het huishoudelijk restafval en vergelijkbaar bedrijfsafval uit het restafval moeten houden. Op 5 november 2021 keurde de Vlaamse regering een visienota goed met extra klimaatmaatregelen. Daarin wordt de ambitie opgedreven om tot 75 % van het nog resterende recycleerbare deel in het restafval effectief te recycleren.
- Daarnaast stellen het Vlaamse Klimaatplan en het Lokaal Materialenplan als centrale ambitie om de hoeveelheid huishoudelijk restafval per inwoner te laten dalen van 146 naar 100 kg per inwoner tegen 2030. Tegelijkertijd wordt ernaar gestreefd om de hoeveelheid bedrijfsafval tegen dan met een gelijkaardig percentage te doen dalen. Voor beide doelstellingen worden maatregelen voorgesteld.
- Zowel op Europees als Vlaams niveau wordt gestreefd naar een viervoudiging van de sorteer- en recyclagecapaciteit voor kunststoffen tegen 2030 tov 2015. Door garanties te bieden voor een zekere afzetmarkt willen we dergelijke initiatieven een stabiel investeringsklimaat bieden.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het ontwerp-wijzigingsbesluit werd voorgelegd voor wetgevingstechnisch en taalkundig advies. Het advies 2022-257 werd ontvangen op 24 juni 2022.

De Inspectie van Financiën heeft gunstig advies afgeleverd op 24 juni 2022. Het akkoord van de minister van Begroting is niet vereist.

Het ontwerp van besluit werd op 25 oktober 2022 voor de eerste keer principiële goedgekeurd door de Vlaamse regering.

De Vlaamse Toezichtcommissie voor verwerking van persoonsgegevens heeft op 8 november 2022 een advies afgeleverd.

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen stelden hun gezamenlijk en unaniem advies vast op respectievelijk 14 december 2022 en 19 december 2022.

Het ontwerp van besluit werd op 7 juli 2023 voor de tweede keer principiële goedgekeurd door de Vlaamse regering en voor advies voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) en de Raad van State. Het advies van de GBA werd ontvangen op 14 september 2023. Het advies van de Raad van State (nr. 74 551/1) werd ontvangen op 25 oktober 2023.

Dit ontwerp is op 12 juli 2023 meegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij. De status-quo periode van 3 maanden is verstreken op 13 oktober 2023. De OVAM ontving op 15 oktober van Belnotif het bericht dat er geen reactie werd ontvangen en de tekst kon worden goedgekeurd en gepubliceerd.

2 ADVIES VAN DE GEGEVENSBESCHERMINGSAUTORITEIT

Op 14 september werd via mail volgend bericht ontvangen: “Op de zitting van 08/09/2023 besliste het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit om u voor het bovenvermelde onderwerp te verwijzen naar het standaardadvies nr. 65/2023 van 24 maart 2023 betreffende de redactie van normatieve teksten, beschikbaar op het volgende adres : <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-65-2023.pdf>.

Dit betreft een standaardadvies dat geen verdere inhoudelijke verwerking behoeft.

3 ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Rechtsgronden

(3.1) De Raad van State geeft aan dat voor een aantal artikelen bijkomende rechtsgronden kunnen gevonden worden in het materialendecreet en vraagt om de opsomming te vervolledigen met de vermelding van de artikelen 6, § 2, 9, § 3, 12 en 33/11. Wij volgen dit advies en maken in de aanhef de verwijzingen naar de rechtsgronden zoals voorgesteld door de Raad van State.

De Raad van State merkt op dat artikel 6, lid 1, eerste alinea, e), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ geen rechtsgrond biedt voor dit besluit; maar beter opgenomen wordt in de rubriek “Juridisch kader” in de aanhef van het ontwerp. We volgen dit advies. Gezien deze vermelding op vraag van de Vlaamse Toezichtscommissie (VTC) werd opgenomen, wenst de OVAM deze toch te behouden mits verschuiving naar de rubriek “Juridisch kader”.

(3.2) De Raad van State stelt vast dat de artikelen 115 tot 120 van het ontwerp een verwerking van persoonsgegevens impliceren. Voortvloeiend uit artikel 22 van de Grondwet moeten de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. Er zou derhalve op dat punt vooraf een voldoende uitgewerkt decretaal kader moeten worden tot stand gebracht waarop de Vlaamse Regering zich vervolgens kan steunen bij het vaststellen van de voorschriften inzake verwerking van persoonsgegevens die zijn vervat in de voornoemde bepalingen van het ontwerp.

De OVAM wijst erop dat dit decretaal kader reeds werd opgesteld op eerdere vraag van de Raad van State en ingevoegd in het Materialendecreet bij wijziging van 20 mei 2022. Het betreft meer specifiek artikel 4/2 van het Materialendecreet waarin volgende essentiële elementen zijn opgenomen: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegeven. Art 4/2 regelt deze essentiële elementen generiek, o.a. ook voor artikel 6 van het Materialendecreet dat de rechtsgrond biedt voor het gebruik van digitale identificatieformulieren. Via artikel 138 van dit wijzigingsbesluit worden de essentiële elementen verder geconcretiseerd voor drie concrete taken die de OVAM uitvoert, waaronder het gebruik van digitale identificatieformulieren. De OVAM vermoedt dat de rechtsgrondentabel – die voor artikel 115 tem 120 – enkel verwijst naar artikel 6 van het Materialendecreet voor bovenstaand misverstand heeft gezorgd.

(3.3) De Raad van State merkt op dat artikel 100 van het ontwerp beoogt een wijziging aan te brengen in de persoonsgegevens die moeten worden vermeld op het identificatieformulier dat aanwezig moet zijn tijdens het vervoer. Deze gegevens worden niet verwerkt door OVAM. Voor

dergelijke verwerking zou een meer duidelijke decretale rechtsgrond moeten worden tot stand gebracht. Artikel 100 beoogt inderdaad een wijziging in de persoonsgegevens op het identificatieformulier. In tegenstelling tot wat de Raad van State concludeert, worden deze persoonsgegevens wel verwerkt door de OVAM. De rechtsgrond hiervoor is artikel 4/2 van het Materialendecreet, verder gespecificeerd in artikel 138 van dit wijzigingsbesluit.

De vervanging van artikel 6.1.5.4, vijfde lid, van VLAREMA, door artikel 107, 2°, van het ontwerp, in verband met digitale identificatieformulieren, betreft volgens de Raad van state eveneens een regeling van de uitwisseling van persoonsgegevens. De Raad stelt hierbij vast dat de scope breder gaat dan artikel 4/2 van het Materialendecreet in die zin dat er in deze laatste bepaling niet wordt gerefereerd aan de toegankelijkheid van de betrokken gegevens in hoofde van “andere bevoegde inspectiediensten”, noch aan het na te streven doeleinde inzake handhaving.

Deze opmerking is deels terecht en kan deels weerlegd worden. We hebben artikel 107, 2°, daarom aangepast zodat de doelen voor verwerking van persoonsgegevens de scope van artikel 4/2 van het Materialendecreet niet overschrijden. Voor wat betreft de toegang van ‘andere inspectiediensten’ (bijvoorbeeld de federale gerechtelijke politie) tot de gegevens van de digitale identificatieformulieren, zijn we van oordeel dat dit geen verwerking van persoonsgegevens door de OVAM is. Artikel 6.1.5.4, vijfde lid, regelt de rechtstreekse toegang van andere inspectiediensten tot de gegevens die aanwezig zijn in goedgekeurde systemen. Het gaat hier dus niet om een gegevensverwerking door de OVAM en het doorgeven van persoonsgegevens aan derde partijen door de OVAM.

Algemene opmerkingen

(4.) De Raad van State merkt op dat – naast bepalingen uit richtlijn (EU) 2019/904 – ook bepalingen van andere EU richtlijnen worden geïmplementeerd, ook al wordt daarvan geen melding gemaakt in artikel 1 van het ontwerp. Ze verwijst hierbij meer specifiek naar richtlijn 2008/98/EG.

We volgen dit advies en hebben artikel 1 van het wijzigingsbesluit en de concordantietabel aangevuld.

(5) De Raad van State beveelt aan om in het verslag aan de Vlaamse Regering te verduidelijken op welke wijze de ontworpen regeling zich verhoudt tot de artikelen 49 en 56 van het Verdrag ‘betreffende de werking van de Europese Unie’ en met richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (dienstenrichtlijn) en hoe daaraan wordt tegemoetgekomen.

In het kader van de toepassing van artikel 5 van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (TRIS procedure) gebeurde ook reeds de aanmelding voor richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (dienstenrichtlijn). De OVAM ontving op 15 oktober van Belnotif het bericht dat er geen reactie werd ontvangen en de tekst kon worden goedgekeurd en gepubliceerd. Punt 2 van het verslag VR (totstandkoming) werd aangevuld met deze info.

Delegaties van verordenende bevoegdheid aan de minister

De Raad van State stelt in punt 6 dat de toekenning van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan een van haar leden, enkel toelaatbaar is in zoverre die delegatie slechts regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft. Zij vindt dat de delegatiebepaling in een aantal artikelen hier mogelijk niet aan voldoet, met name voor de ontworpen artikelen:

(6.2) artikel 2.3.2.1, § 1/1, vierde en vijfde lid, van VLAREMA (artikel 24, 6°, van het ontwerp), waarin de minister wordt opgedragen om de lijst van beoogde grondstoffen waarvoor geen onderzoek naar reinigbaarheid nodig is te bepalen, en wordt hem de bevoegdheid verleend om “nadere regels” vast te stellen betreffende het bepalen van de reinigbaarheid van een beoogde grondstof.

Wij volgen dit advies. De lijst van beoogde grondstoffen waarvoor geen onderzoek naar reinigbaarheid nodig is, werd opgenomen in de wijzigingstekst. Dit was oorspronkelijk reeds het geval bij eerste principiële goedkeuring. Op vraag van de sector werd vervolgens gekozen voor het vastleggen in een MB, om sneller te kunnen wijzigen ifv veranderende technieken. Om tegemoet te komen aan het advies RvS wordt de oorspronkelijke bepaling nu hernomen. De formulering “nadere regels” werd aangepast in lijn met de formulering van de delegatie in artikel 27 (informatiefiche), waarop door de Raad van State geen opmerkingen werden geformuleerd.

(6.3) artikel 5.2.7.2, vijfde lid, van VLAREMA (artikel 58 van het ontwerp), waarin aan de minister de bevoegdheid wordt verleend om “nadere regels” te bepalen voor de opslag en verwerking van afgedankte batterijen en accu’s.

Wij volgen dit advies. De delegatie kan worden beperkt tot “De minister kan nadere regels bepalen voor het voorkomen en bestrijden van verhitting en brand, bij de opslag en verwerking van afgedankte batterijen en accu’s.” Het besluit en het verslag VR werden aangepast.

(6.4) artikel 5.2.16.6, § 1, derde lid, van VLAREMA, waarin aan de minister de bevoegdheid wordt verleend om de bepalingen waaraan de verwerker voor tussenopslag (van fracties bouw- en sloopafval) moet voldoen verder uit te werken.

Wij volgen dit advies. De delegatie in artikel 5.2.16.6 §1 was inderdaad erg ruim verwoord en wordt daarom geschrapt. Bepalingen rond tussenopslag kunnen beter geïntegreerd worden in het kwaliteitsborgingssysteem voor verwerkers van gemengd bouw- en sloopafval zoals vermeld in artikel 5.2.16.9. Dit laatste artikel geeft veel concreter aan waar de Minister precies nadere bepalingen over kan vastleggen en stootte daardoor niet op bezwaar van de Raad van State. Zowel in artikel 5.2.16.6 als in artikel 5.2.16.9 wordt verduidelijkt dat de bepalingen rond tussenopslag daarin geïntegreerd worden.

(6.5) artikel 5.4.8, tweede lid, van VLAREMA (artikel 82, 4°, van het ontwerp), waarin de minister bevoegd wordt gemaakt om de taken die worden vermeld in het eerste lid van die bepaling en de daarvoor gevraagde tarieven verder uit te werken in een certificatiereglement.

De delegatie aan de minister om de taken verder uit te werken in het certificatiereglement is een bestaande delegatie sinds de invoeging van dit artikel bij besluit Vlaamse Regering van 2 juli 2021. De taken van een certificatie-instelling asbest zijn duidelijk en omvangrijk omschreven in het Vlarema zelf, de uitwerking van de minister zou enkel en alleen gaan over regels van bijkomende aard gezien de bepalingen hierover in het Vlarema.

In dit besluit wordt een bijkomende delegatie gegeven aan de minister om voor de bijkomende kosten die een certificatie-instelling asbest kan vragen voor de behandeling van de aanvraag van een persoons- of procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie en het organiseren van controle en audits en de jaarlijks verplichte bijscholing indien nodig een minimum tarief op te leggen. Er is reeds een minimum tarief van 15 euro opgelegd aan de certificatie-instelling asbest voor de vaste kosten. Dit was nodig om ervoor te zorgen dat er geen oneerlijke concurrentie mogelijk was door te lage prijzen te hanteren voor de vaste kosten. Momenteel speelt dit probleem niet bij de bijkomende kosten, maar deze delegatie geeft de minister de mogelijkheid om in te grijpen indien nodig. Gezien het enkel gaat om een minimum tarief voor kosten die duidelijk omschreven zijn in het Vlarema, is het vaststellen van dit tarief van bijkomstige aard. Het artikel werd beter verwoord om de bijkomstige aard van de delegaties aan de Minister te verduidelijken.

(7) In artikel 20, 2°, van het ontwerp, wordt bepaald dat OVAM de nodige leidraden kan opstellen en publiceren op haar website ingeval een materiaal niet voldoet aan de toepasselijke specifieke criteria en het materiaal toch toegelaten kan worden als er vanuit milieuoogpunt valabele argumenten zijn en daarvoor een grondstofverklaring kan worden verkregen. De Raad van State merkt op dat niet uit te sluiten valt dat in dergelijke leidraden mogelijk toch elementen opgenomen worden die zich richten tot de aanvragers en die voor deze laatsten niet vrijblijvend zijn.

Wij volgen dit advies en schrappen deze bepaling. Het voorstel om leidraden uit te werken, was een tegemoetkoming aan de sector om enige rechtszekerheid te bieden in ad hoc situaties, maar de door de Raad geschetste risico's zijn inderdaad aanwezig. De OVAM zal dergelijke vragen ad hoc bekijken overeenkomstig artikel 2.3.1.3.

Artikel 18 - Afkorting "SVHC"

(10) De Raad van State stelde zich vragen bij het gebruik van de term SVHC (substances of very high concern). De OVAM formuleerde een alternatief waarin de term niet langer voorkomt, zonder daarbij te raken aan de inhoud. Met dit voorstel van de OVAM kon door de Raad van State worden ingestemd. Het artikel is op deze wijze aangepast.

Artikel 22 – Rapportering door erkend laboratorium

(11) *De Raad van State wees op een onduidelijke formulering in het ontworpen artikel 2.3.1.3/2, § 3, eerste lid, van VLAREMA. De OVAM stelde voor om de formuleerde meer te aligneren met het MB Zelfanalyse. Met dit voorstel van de OVAM kon de Raad van State akkoord gaan.* Het artikel bepaalt nu eenduidig dat het laboratorium dat door de houder van de grondstofverklaring is aangeduid ook verantwoordelijk is dat de rapportage aan de OVAM wordt bezorgd. Dit kan door de analyse-resultaten zelf op te laden, dan wel door afspraken met het laboratorium waaraan bepaald de analyses zijn uitbesteed.

Artikel 23 – 'Eenmalige hoeveelheden'

(12) *De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 2.3.1.4, tweede lid, van VLAREMA, bepaald wordt dat het betrokken artikel niet van toepassing is op hoeveelheden grondstoffen die eenmalig ontstaan. Ze vraagt om ter wille van de rechtszekerheid in het artikel te verduidelijken wat precies wordt verstaan onder "hoeveelheden grondstoffen die eenmalig ontstaan. Ook het verschil in behandeling op het vlak van de bewijslast tussen verschillende categorieën producenten, al naargelang de ene categorie grondstoffen heeft die "eenmalig" ontstaan en de andere niet, moeten kunnen worden verantwoord.*

We volgen dit advies. Het ontworpen artikel 23 werd verduidelijkt: *"Dit artikel is niet van toepassing op partijen beoogde grondstoffen die ontstaan uit een eenmalige activiteit waarbij de volledige partij van de beoogde grondstof gekarakteriseerd wordt op basis van representatieve monsternames en analyses."* Om de kwaliteit te waarborgen moet een continu proces dat grondstoffen produceert voldoen aan een zeker vorm van kwaliteitsborging voldoen om fluctuaties in de afgeleverde kwaliteit te vermijden. Bij eenmalige partijen wordt de kwaliteit gewaarborgd door een partijkeuring vermits er geen continu proces aanwezig is.

Artikel 31 – End of waste criteria voor gebruik als blendcomponent in scheepsbrandstof

(13) *De Raad van State twijfelt of (bepaalde onderdelen) van de ontworpen regeling niet neerkomen op een productnormering. Ze vraagt om ofwel de redactie van sommige van de ontworpen bepalingen aan te passen teneinde de mogelijke weerslag of beïnvloeding van het voornoemde federale bevoegdheidsdomein weg te werken, ofwel in het verslag aan de Vlaamse Regering te verduidelijken hoe de ontworpen bepalingen zich verhouden tot de federale bevoegdheid inzake het vaststellen van productnormen.*

Wij volgen dit advies en hebben in het verslag aan de Vlaamse regering de nodige verduidelijking aangebracht hoe deze normen voor afvalstoffen aanvullend zijn aan de productnormen voor primaire grondstoffen. In casu geldt deze regeling voor afvalstoffen (afvalolie en brandstofresten) die opgewerkt kunnen worden tot blendcomponent voor scheepsbrandstof en niet om primaire grondstoffen. Er wordt niet geraakt aan de federale bevoegdheid tot het vaststellen van productnormen. Wanneer men afvalolie gaat gebruiken, komen daar verontreinigingen in voor die

niet voorkomen in primaire materialen en bijgevolg ook niet genormeerd zijn en ook nooit genormeerd worden in het kader van productnormering. Dit zijn de parameters die nu genormeerd worden om te kunnen garanderen dat er geen hinder is naar de omgeving en dat bijgevolg aan artikel 36 van het Materialendecreet wordt voldaan. Andere parameters zijn dan weer om na te gaan of er niet opgemengd is met andere afvalstoffen. Er worden dus enkel parameters genormeerd die relevant zijn bij afvalstoffen en niet bij primaire grondstoffen. Het zijn eigenlijk parameters die moeten nagaan of het recyclageproces wel heeft plaatsgevonden, of als afdoende kan beschouwd worden. Deze normen zijn niet van toepassing op primaire brandstoffen maar enkel op de output van het recyclageproces. De samenstellingsvoorwaarden dienen om de efficiëntie van het recyclageproces te beoordelen en staan los van de bestaande productnormen die uiteraard blijven gelden.

Artikel 36 – Schriftelijke overeenkomst over het gebruik van een grondstof

(14) *Artikel 2.4.2.6 bepaalt de voorwaarden voor het gebruik van de grondstof in een ondertekende schriftelijke overeenkomst tussen houder en gebruiker moeten zijn opgenomen, maar voorziet ook in een mogelijkheid om af te wijken. De Raad van State stelt vast dat de bedoeling die blijkt uit het verslag aan de Vlaamse Regering ten grondslag ligt aan de ontworpen aanvulling van artikel 2.4.2.6 van VLAREMA, ruimer is verwoord in de tekst van het ontwerp. Deze discordantie tussen de tekst van het ontwerp en de commentaar in het verslag aan de Vlaamse Regering zal moeten worden weggewerkt.*

Wij volgen de opmerking van de Raad van State dat er een discrepantie is ontstaan tussen de wijzigingstekst en het verslag aan de Vlaamse Regering. De wijzigingstekst werd daarom aangepast en de mogelijkheid om af te wijken in de grondstofverklaring werd geschrapt.

Artikel 40 en 41 – Aanpassingen betreffende de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV)

(15) *Artikel 40 voorziet in een uitbreiding van de UPV-regeling met de stroom ‘gebruikte vezelcementen bouwmaterialen’. Artikel 41 legt nadere regels op aan online marktplaatsen bij de verkoop van producten onder UPV. De Raad van State is van mening dat deze bepalingen niet eenzijdig zonder enige vorm van overleg met de andere gewesten kunnen worden aangenomen, en baseert zich hiervoor op GwH 22 maart 2018, nr. 37/2018, B.10.3. Ze vraagt om de totstandkoming van de regelgeving te laten voorafgaan door een effectief overleg met de andere gewesten of een tot stand gekomen samenwerking door middel van een samenwerkingsakkoord.*

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State werden beide wijzigingsvoorstellen op 8 november opnieuw geagendeerd op het Interregionaal Platform Uitgebreide Producenten-verantwoordelijkheid (IPUP). De overige gewesten hebben opnieuw geen bezwaren geuit tegen deze voorstellen. Inhoudelijk werd de UPV Vezelcementen bouwmaterialen al besproken op IPUP van 19/1/2023. De andere gewesten hadden toen ook geen bezwaar tegen dit Vlaams initiatief. Ze gaven aan dit op termijn mee te willen bekijken, maar qua timing eerder te koppelen aan een herziening van het ISA UPV naar aanleiding van de EU-verordening voor Batterijen. Op termijn kan dit dus evolueren tot een intergewestelijke regeling. De regelgeving over online marktplaatsen werd al meermaals besproken en draagt het akkoord van de andere gewesten.

Artikel 44 – Zwerfvuilgevoelige producten

(16) De Raad van State merkt op dat het begrip “uitbater van een inrichting” de indruk kan wekken dat het dient te gaan om ingedeelde of vergunde inrichtingen. Dit is een terechte bedenking. De term “inrichting” werd gewijzigd in “handelszaak” om alle misverstanden te vermijden.

Artikel 48 - Afvalbeheer- en sloopplan

(17) De Raad van State maakt hier terecht een aantal tekstuele opmerkingen. Het artikel werd in deze zin gecorrigeerd.

Artikel 51 – POP Verordening

(18) Op vraag van de Raad van State werd een bijkomende verwijzing opgenomen naar Verordening (EU) 2019/1021 van 20 juni 2019 van het Europees Parlement en de Raad betreffende persistente organische verontreinigende stoffen. Deze moet ervoor zorgen dat de afwijkingaanvraag voldoende wordt gemotiveerd.

Artikel 53 – Medisch afval

(19) De Raad van State maakt hier terecht een tekstuele opmerking. Wij volgen dit advies en hebben de verwijzing gecorrigeerd.

Artikel 59 – Recyclage van luiers

(20-21) De Raad van State vraagt in punten 21 en 22 om verduidelijking van een aantal gebruikte termen. De OVAM formuleerde een alternatief, zonder daarbij te raken aan de inhoud van het artikel. Met dit voorstel van de OVAM werd door de Raad van State ingestemd. Het artikel is op deze wijze aangepast.

Artikel 60 – Kader voor sortering van bouw- en sloopafval

(22) De Raad van State vroeg verdere verduidelijking bij het begrip “bevoegde autoriteiten”. De door OVAM eerder aangeleverde bijkomende informatie volstond en werd nu ook overgenomen in het verslag aan de VR.

Artikel 61 – Gebruik van bouwstoffen

(23-24) De Raad van state stelt zich hier de vraag of uit de bepaling zou kunnen worden afgeleid dat bodemmaterialen in aanmerking zouden komen om door een grondstofverklaring het einde van de afvalfase te bereiken. Tegelijkertijd vindt ze het ontworpen artikel niet alleen op gespannen voet staat met het Bodemdecreet, maar vloeien er ook een aantal onduidelijkheden uit voort.

We volgen dit advies niet. VLAREMA voorziet een regeling voor het gebruik van materialen als bouwstof, in vormgegeven of in of als niet-vormgegeven bouwstof. Deze materialen kunnen echter geen bodemmaterialen zijn. Het gebruik van bodemmaterialen in bouwtoepassingen wordt volledig en uitsluitend geregeld in VLAREBO. Art 38 van het Materialendecreet bepaalt het specifieke gebruik van bodemmaterialen om niet als afvalstof beschouwd te worden. Het ontworpen artikel 5.3.3.5, § 2 grijpt hier op geen enkel moment op in.

In VLAREBO is vervolgens in art 171 bepaald: “De minister stelt, op voorstel van de OVAM, een lijst vast van toepassingen van bodemmaterialen voor bouwkundig bodemgebruik waarin de functie van de bodemmaterialen duidelijk te onderscheiden is van de functie van de onderliggende of omringende bodem. De minister stelt, op voorstel van de OVAM, een lijst vast van toepassingen van bodemmaterialen in een vormvast product.”

Een niet-vormgegeven bouwstof kan je vergelijken met een bodemmateriaal in niet vormvast product. Daarom werd voor het gebruik van niet-vormgegeven bouwstof (overeenkomstig het VLAREMA) in art 5.3.3.5 de verwijzing opgenomen in naar art 171 van het VLAREBO. Deze lijst biedt immers een goed uitgangspunt voor de toepassing van een niet-vormgegeven bouwstof, maar is wel te beperkend. “Tenzij anders bepaald in de GV” is bedoeld om ook andere toepassingen van afvalstof als niet-vormgegeven bouwstof mogelijk te maken. We vermoeden dat de verwijzing naar de lijst van toepassingen voor verwarring heeft gezorgd maar deze verwijzing laat niet toe om bodemmaterialen via een grondstofverklaring toch te gebruiken als bouwstof.

(25) De Raad van State stelde de vraag waarom ervoor wordt geopteerd om de betrokken normen enkel in het verslag aan de Vlaamse Regering en niet in de ontworpen bepaling zelf op te nemen. Ze formuleert als aanbeveling dat zou kunnen worden overwogen om aan de minister de bevoegdheid te delegeren om de desbetreffende normen vast te leggen en om deze zo nodig telkens ook te actualiseren.

De betrokken normering is eerder illustratief bedoeld. We willen daarbij andere bestaande gelijkwaardige normen niet uitsluiten of toekomstige ontwikkelingen niet limiteren. In die zin geven we er toch de voorkeur aan de oplistings te behouden in het verslag aan de Vlaamse regering. Dit werd wel geherformuleerd in het verslag VR.

(26) De Raad van State merkt op dat er geen marktuitsluitend effect mag optreden ten aanzien van producten die niet beantwoorden aan de opgelegde eisen inzake het gebruik van stickers, wat bijvoorbeeld tot gevolg zou kunnen hebben dat erdoor geïmporteerde groenten en fruit die al in het buitenland werden gelabeld met de verboden stickers op de interne markt worden verboden. Tevens zou hierdoor de uitoefening van de federale bevoegdheid inzake productnormering ernstig kunnen worden bemoeilijkt, hetgeen niet compatibel is met het beginsel van de federale loyaliteit

Het verbod is belangrijk omwille van het verstorend karakter van dit materiaal bij de recyclage van bioafval en de kwaliteit van de hieruit resulterende compost. Het verbod vindt dus zijn oorsprong in het afval- en materialenbeleid. Op basis van artikel 39 van de Grondwet wijst artikel 6, §, II, 2° van de Bijzondere wet op hervorming van de instellingen het afvalstoffenbeleid toe aan de gewesten. Artikel 22, punt 2, a) van richtlijn 2008/98/EG legt bovendien de lidstaten op om maatregelen te nemen om “recycling aan te moedigen, met inbegrip van het composteren en vergisten van bioafval, op een wijze die een hoge mate van milieubescherming biedt en een output oplevert die aan hoge kwaliteitsnormen voldoet.”

Het gebruiksverbod op niet-composteerbare stickers is dus een gebruiksverbod ingegeven vanuit het afval- en materialenbeleid en geen productnormering. Over het product zelf (groenten en fruit) worden geen normen bepaald. De stickers worden apart op het product zelf geplakt en zijn geen integraal onderdeel van het product. De labeling kan ook op een andere manier gebeuren (bv via wél composteerbare stickers, laser labeling, ...). Indien stickers in het buitenland al op de groenten en het fruit zijn gekleefd, is het desnoods mogelijk om de stickers opnieuw te verwijderen alvorens deze in Vlaanderen aan de consument aan te bieden.

Zelfs indien de sticker zelf als het product wordt aanzien, kan het gebruiksverbod in geen geval als productnormering worden gezien. Het verbod bepaalt weliswaar dat niet-composteerbare stickers specifiek niet op groenten en fruit mogen worden gebruikt, maar stelt niet dat dergelijke stickers geheel niet geproduceerd of vermarkt mogen worden. Zo kunnen de stickers op andere producten wel worden geplakt, of kan de sticker geplakt worden op een verpakking rond de groenten of het fruit. Er is dus geen algemeen verbod op het gebruik en al zeker geen algemeen verbod op het op de markt brengen of het produceren van de stickers in kwestie.

Inzake de conformiteit met de Europese beginselen inzake vrij verkeer van goederen, bepaalt artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de daaraan verbonden rechtspraak van het Europees Hof van Justitie dat afwijkingen op de bepalingen van artikel 34 en 35 gerechtvaardigd zijn omwille van dwingende redenen. Zoals hierboven toegelicht werd het gebruiksverbod ingevoerd om redenen van milieubescherming. Het is bovendien een evenredige maatregel aangezien de bepaling zeer specifiek is en dus geen verstrekkende of algemene onevenredige impact heeft. Bijgevolg is dit gebruiksverbod niet in strijd met de algemene bepalingen inzake vrij verkeer van goederen.

In dit verband kan ook verwezen worden naar de beslissing van het Franse Grondwettelijk hof van 16 juni 2023 (zaaknr. 2023-1055) met betrekking tot de naleving van de rechten en vrijheden die de Grondwet garandeert in artikel 80 van wet nr. 2020-105 van 10 februari 2020 met betrekking tot de strijd tegen afval en de circulaire economie. Het bestreden artikel bepaalt dat, uiterlijk op 1 januari 2022, het aanbrenge van labels rechtstreeks op fruit en groenten wordt beëindigd, met uitzondering van labels die composteerbaar zijn in de huishoudelijke compostering en geheel of gedeeltelijk zijn samengesteld uit materialen van biologische oorsprong.

Artikel 67 – Gebruik van houtsnippers

(27) In artikel 5.3.15.1, van VLAREMA, worden de voorwaarden vastgesteld voor het gebruik van houtsnippers als bodembedekker. De Raad van State wijst erop dat de gebruikte terminologie (“aanbieden van”) onduidelijk is en de indruk geeft dat het om een productnormering gaat en dus interfereert met de federale bevoegdheid ter zake.

Wij volgen de opmerking dat de gebruikte terminologie voor onduidelijkheid kan zorgen, en hebben op dat punt de wijzigingstekst aangepast, nl. schrappen van “aanbieden van”.

(28) De Raad van State vraagt om in het verslag aan VR toe te lichten hoe artikel 5.3.15.1 (“[het] aanbieden en het gebruiken van houtsnippers buiten landbouwgebieden), zich verhoudt tot artikel 2.3.3.5 van VLAREMA (gebruik van houtsnippers als bodembedekker op “landbouwgrond”).

De volgende toelichting werd toegevoegd aan het verslag VR, bij artikel 28 en 67: “*Artikel 28, §1 voorziet dat houtsnippers, die voldoen aan de voorwaarden van artikel 28, als bodembedekker kunnen worden gebruikt in landbouwgebieden. De koppeling tussen het gebruik als bodembedekker en de voorwaarden van artikel 28 is noodzakelijk omdat in de praktijk bodembedekkers op landbouwgronden bij het eerstvolgende teeltseizoen zullen worden ondergeploegd in de bodem en bijgevolg dan een functie als bodemverbeteraar zullen hebben. Deze koppeling maakt het ook mogelijk om alle voordelen van beide toepassingen van houtsnippers (i.c. bodembedekker en bodemverbeteraar) maximaal te exploiteren (...). Artikel 67 geldt buiten landbouwgronden. De term landbouwgrond moet worden gelezen als een grondperceel dat in gebruik is voor de teelt van gewassen. In gebieden die overeenkomstig de ruimtelijke uitvoeringsplannen als agrarisch gebied zijn aangeduid, mogen houtsnippers overeenkomstig de voorwaarden van artikel 67 als bodembedekker worden toegepast op percelen die niet in gebruik zijn voor de teelt van gewassen.*”

Artikelen 68 tot 71 – Gebruiksverboden

(29) De artikelen 69 tot 72 van het ontwerp beogen een aantal nieuwe onderafdelingen toe te voegen aan VLAREMA met daarin voorwaarden voor het gebruik van kunststoffen compostvaten en compostbakken (artikel 69), kunststoffen rolcontainers voor afval (artikel 70), kunststoffen kweekpotten, kweektrays en plantentrays (artikel 71) en meubilair met kunststoffen onderdelen in de openbare buitenruimte (artikel 72). De Raad van State is van mening dat de gebruiksverboden in artikel 69 tem 71 dermate breed gelden dat ze een marktuitsluitend effect genereren en interfereren met de federale bevoegdheid inzake productnormering.

We volgen dit advies. De gebruiksverboden uit artikel 69 tem 71 (nu artikel 68 tem 70) worden daarom in scope beperkt tot de gemeentelijke, provinciale of Vlaamse overheid. Dit naar analogie met de gebruiksverboden in artikels 72 tot en met 76 (nu 71 tem 75) die door de Raad van State wel worden aanvaard.

De Raad van State vraagt ook om de reeds door de OVAM verschaft toelichting bij artikel 72 van het ontwerpbesluit in het verslag aan de Vlaamse Regering te integreren. Dit werd toegevoegd.

De producten uit artikel 68, 69 en 71 maken ook het voorwerp uit van het ontwerp KB “Koninklijk besluit om het op de markt brengen van bepaalde producten voor eenmalig gebruik te beperken en

het gehalte aan gerecycleerde inhoud van bepaalde producten te verhogen.” Indien dit KB definitief wordt goedgekeurd, zullen de overeenkomstige artikelen uit Vlarema geschrapt worden via een volgend wijzigingsbesluit.

Artikelen 72 tot 75 – Gebruiksverboden

(30) Op vraag van de Raad van State werd “de overheid” verder verduidelijkt tot “de gemeentelijke, provinciale en Vlaamse overheden”

Artikel 81 - Asbest

(31) De Raad van State stelt vast dat in artikel 5.4.8, eerste lid, 5°, van VLAREMA (artikel 82, 3°, van het ontwerp), in geen sanctieregeling wordt voorzien ten aanzien van de procesgecertificeerde asbestdeskundigen. Dit is een terecht opmerking. We hebben de tekst op dit punt aangevuld.

(32) De Raad van State formuleert in punt 32 een aantal vragen over minimumtarief dat certificatie-instellingen moeten aanrekenen. OVAM verduidelijkte reeds dat dit minimumtarief al bestaat sinds de invoering van de bepaling. Dit zorgt ervoor dat CI's onderling niet 'oneerlijk' kunnen concurreren door het vragen van een te laag jaarlijks tarief. Dit tarief dekt de vaste kosten van de CI. Daarnaast kunnen bijkomende kosten worden aangerekend. De bijkomende kosten horen bij de tarieven die de CI aanrekent voor het uitvoeren van de taken andere dan de vaste kosten. De CI beslist zelf of men een bijkomende kost wenst aan te rekenen en de hoogte van deze kost (zolang dit niet begrensd is door bepalingen in het certificatiereglement). Het gaat hier dus om werkingskosten. De Raad van State stemde in met het voorstel van de OVAM tot aanpassing van de tekst ter verduidelijking. Deze aanpassing is doorgevoerd in het ontwerp.

(33) De Raad van State merkt op dat ook met de huidige formulering ook kosten kunnen worden aangerekend voor de sanctionering. Dit is een terecht bedenking. Het is een vergissing geweest om dit bij de mogelijke bijkomende kosten te plaatsen. Het organiseren van de sanctionering valt onder de minstens vijftien euro vaste kosten. Daarenboven is in het certificatiereglement bepaald in het kader van sanctionering dat de deskundige zelf de kosten draagt voor de uit te voeren aanpassingen aan het door hem opgesteld asbestinventaris in kader van de sanctionering. We hebben het artikel aangepast zodat dit niet mogelijk is.

Artikel 86 – Asbest

(34) De Raad van State maakt hier terecht een aantal tekstuele opmerkingen. Wij volgen dit advies en hebben de verwijzingen gecorrigeerd.

Artikel 135 - Monsterneming en analyse van afvalstoffen en andere materialen

(35) De Raad van State merkt in punt 35 op dat aan een stilzwijgende besluitvorming een aantal nadelen zijn verbonden, inzonderheid wanneer, zoals het geval is in het ontworpen artikel 8.1 §3, de stilzwijgende beslissing in het nadeel van de betrokkene is. Ze vraagt om deze bepaling op dat punt te herzien. We volgen dit advies en hebben het betrokken artikel aangepast

We volgen het advies, en hebben de stilzwijgende weigering geschrapt. Voor de procedure geldt zo een termijn van orde van negentig dagen die de OVAM maximaal zal naleven.

Artikel 137 – Verwerking van persoonsgegevens

(36) De Raad van State formuleert bij Hoofdstuk 9/1 (“Verwerking van persoonsgegevens”) de bedenking dat voor zover zulks strookt met de bedoeling van het ontwerp, in het ontworpen artikel 9/1.2, § 1, van VLAREMA, ook melding zou moeten worden gemaakt van het voornoemde hoofdstuk 9 en niet uitsluitend van hoofdstuk 7 ervan, zoals nu het geval is.

We volgen dit advies niet. Hoofdstuk 9/1 is een volledig nieuw hoofdstuk in Vlarema dat als bedoeling heeft om de verwerking van persoonsgegevens te concretiseren. In dit wijzigingsbesluit wordt gestart met:

- onderafdeling 6.1.1 en 6.1.5: Vervoeren en inzamelen van en handelen en makelen in afvalstoffen, incl. gebruik van digitale identificatieformulieren;
- hoofdstuk 7: Registreren en rapporteren van afvalstoffen- en materiaalgegevens;
- onderafdeling 5.2.16: Bepalingen over het beheer van gemengd bouw- en sloopafval.

In volgende wijzigingsbesluiten kan dit nieuwe hoofdstuk verder worden uitgebreid. Er is echter op dit moment geen link met de inning van de milieueffingen. Vermoedelijk is de verwarring ontstaan door de nummering van de hoofdstukken.

Bijlage 10.7 van het Vlarema

(37) Artikel 149 van het ontwerp strekt tot het vervangen van bijlage 10.7 bij VLAREMA, door “bijlage 5, die bij dit besluit is gevoegd”. De ontworpen bijlage 5 heeft evenwel geen betrekking op de vervanging van bijlage 10.7 bij VLAREMA, doch wel op de vervanging van bijlage VIII bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

Wij volgen deze bemerking. Het bewuste artikel is een vergissing en werd geschrapt.

Artikelen 149 tem 165 - Overgangs- en inwerkingtredingsbepalingen

(38) De Raad van State vraagt om bij gedifferentieerde regeling van inwerkingtreding erop toe te zien dat de inwerkingtreding van bepalingen die inhoudelijk met elkaar samenhangen op een coherente en overeenstemmende wijze wordt geregeld. Ze verwijst hiervoor ook naar punt 41. Deze opmerking wordt verder besproken bij punt 41.

Verder merkt de Raad van State op dat bij het vaststellen van de datum van inwerkingtreding van artikelen van het ontwerp niet telkens tussen haakjes ook melding te worden gemaakt van de met die artikelen in het VLAREMA ingevoegde, vervangen of gewijzigde bepalingen. We volgen dit advies. De vermelding tussen haakjes is tot nu steeds meegenomen om fouten in de overgangs- en inwerkingtredingsbepalingen te vermijden omdat de nummers van het ontwerpbesluit nog kunnen wijzigen ivv toe te voegen of te schrappen voorstellen. In deze definitieve versie werd dit aangepast

Artikel 153 - Inwerkingtredingsbepaling

(39) De Raad merkt in punt 39 op dat in artikel 154 (nu artikel 152) een kringverwijzing is opgenomen. Dit is een terechte opmerking. De verwijzing is incorrect en moet een verwijzing zijn naar het vorige artikel.

De Raad van State raadt tevens aan om de draagwijdte van artikel 154 op een meer substantiële wijze te duiden in het verslag aan de Vlaamse Regering.

Een uitgebreidere duiding werd voorzien. Met dit wijzigingsbesluit worden nieuwe criteria voor bouwstoffen ingevoegd en deze komen in werking 3 maanden na publicatie van het wijzigingsbesluit voor nieuw af te leveren grondstof-verklaringen (artikel 151 van het wijzigingsbesluit, volgens de nieuwe nummering). Artikel 152 (volgens de nieuwe nummering, voorheen art. 154) heeft betrekking op grondstofverklaringen die al verleend zijn voor de inwerkingtreding van de nieuwe wijzigingen aan artikel 2.3.2.1 van het Vlarema over de samenstellingscriteria van deze materialen. Afgeleverde grondstofverklaringen voor grondstoffen bestemd voor gebruik als bouwstoffen en verleend voor de inwerkingtreding van deze nieuwe criteria, vervallen automatisch na een periode van 1 jaar. In totaal is er dus een overbruggingsperiode van 1 jaar en 3 maanden voordat deze bestaande grondstofverklaringen vervallen.

(40) De Raad van State stelt vast dat in de tabel die voorkomt in bijlage 1 bij het ontwerp, wat de vermelding “asbest” betreft, verwezen wordt naar een voetnoot 3 die evenwel ontbreekt. De OVAM liet voor dit punt al weten dat dit een vergetelheid is. Onderaan de tabel zou moeten staan ‘(3) berekende totaalgehalte asbest’. Dit verwijst dan naar het CMA waarin staat hoe de berekening moet gebeuren: ‘Het asbestgehalte wordt afgetoetst aan een gewogen norm, waarbij de asbestconcentratie wordt berekend als de som van hechtgebonden asbestconcentratie (Ct,h) vermeerderd met tien maal de niet-hechtgebonden asbestconcentratie. Bijlage 1 werd op dit punt aangevuld.

(41) De Raad van State vraagt om bijlage 5 bij het ontwerp aan een grondig nazicht te onderwerpen. Ze betwijfelt of de wettelijke verplichting van het ontworpen artikel 3.2.1.6, § 1, van VLAREMA, behouden kan blijven. Daarenboven kan de vraag worden opgeworpen waarom de inbreuk op artikel 3.2.1.6, § 1, van VLAREMA, in de ontworpen lijst van milieu-inbreuken wordt opgenomen: het ontworpen artikel 3.2.1.6, § 1, heeft immers geen betrekking op een informatieplicht aan OVAM. Voorts is ook de regeling van inwerkingtreding problematisch op dat punt. Artikel 8 van het ontwerp, dat betrekking heeft op bijlage 5, treedt in werking volgens de gebruikelijke regels inzake de inwerkingtreding van besluiten, terwijl de regeling in artikel 41 van het ontwerp, in werking treedt één jaar na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

We volgen dit advies gedeeltelijk. Bijlage 5 bevat een foute verwijzing naar Artikel 3.2.1.6, § 1. Dit moet zijn Artikel 3.2.1.6. §2 derde lid “De beheerder van een onlinemarkplaats bezorgt aan de OVAM elk jaar uiterlijk op 1 maart een overzicht van alle producenten die het voorbije jaar op zijn onlinemarkplaats overeenkomsten op afstand hebben kunnen sluiten met particuliere huishoudens of andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied, en hun registratienummer bij de betrokken beheersorganisaties”. Deze foutieve verwijzing werd gecorrigeerd in bijlage 5. Het is correct dat deze bepaling pas na 1 jaar in werking treedt, terwijl Bijlage 5 onmiddellijk in werking treedt. We zijn echter van mening dat dit niet voor rechtsonzekerheid zorgt. Er kan immers in de praktijk niet handhavend worden opgetreden op een artikel dat nog niet in werking is getreden.

5. INHOUDELIJKE AANPASSINGEN

Naast bovenstaande verwerking van de adviezen zijn nog inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd aan 2 wijzigingsvoorstellen.

Kader voor inzameling en verwerking van bouw- en sloopafval

Vlarema voert via de artikel 46 en artikel 60 een kader in voor het sorteren van verschillende fracties bouw- en sloopafval op de werf. In een aantal gevallen is de gescheiden inzameling van bouw- en sloopafval op de werf niet vereist. Het gaat om die werven waar omwille van beperkte ruimte of omwille van veiligheidsredenen geen gescheiden inzameling aan de bron mogelijk of wenselijk is. Alle droge niet-gevaarlijke fracties bouw- en sloopafval mogen in die gevallen samen in eenzelfde recipiënt ingezameld worden op voorwaarde dat het gemengd bouw- en sloopafval verder wordt behandeld zoals bepaald in de nieuwe onderafdeling 5.2.16.

Oorspronkelijk was naast ruimte en veiligheid ook een uitzonderingsbepaling voorzien op basis van volume, geformuleerd als een maximale hoeveelheid voor elke fractie bouw- en sloopafval die vrij mocht komen. Deze voorwaarde werd echter niet behouden bij de tweede principiële goedkeuring van het VLAREMA omdat ze niet handhaafbaar bleek. In verdere gesprekken met de betrokken stakeholders werd de noodzaak van een dergelijk criterium nogmaals benadrukt om de wetgeving uitvoerbaar te houden voor kleine werven. Daarom stellen we voor om opnieuw een bijkomende

uitzonderingsbepaling toe te voegen aan artikel 46 gebaseerd op het totale volume gemengd bouw- en sloopafval, wat wel beter handhaafbaar is. Voorstel is om de gemengde inzameling van bouw- en sloopafval toe te laten als de totale hoeveelheid gemengd bouw- en sloopafval die gedurende de uitvoering van de werf vrijkomt kleiner is dan 40 m³. We stellen voor om in een eerste fase te starten met deze iets ruimere uitzonderingsbepaling om de sector de tijd te geven zich te organiseren op de nieuwe wetgeving; en na een aantal jaar te evalueren of aanscherping nodig en mogelijk is.

Herbruikbare recipiënten en cateringmateriaal bij eet- en drinkgelegenheden

Dit artikel werd geschrapt omwille van het federale KB dat in opmaak is en deze materie eveneens behandelt.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist haar definitieve goedkeuring te hechten aan bovengenoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREBO-besluit van 14 december 2007, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

7. BIJLAGEN

- ontwerp van uitvoeringsbesluit
- verslag aan de Vlaamse regering
- bijlage 1
- bijlage 2
- bijlage 3
- bijlage 4
- bijlage 5
- advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit
- advies van de Raad van State

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR